

ה"ת 50136/06/16 - תראי יאסין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בראשון לציון

19 דצמבר 2016

ה"ת 50136-06-16 יאסין נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט הבכיר, אברהם הימן
המבקשת תראי יאסין
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

לפני בקשה להשבת רכב מסוג ניסאן ג'וק מ.ר. 26-361-79 (להלן- "הרכב" או "התפוס"), אשר הוגשה מכוח סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן- "הפקודה").

רקע

ביום 13.3.16 הוגש כנגד שני נאשמים כתב אישום (ת.פ. 24365-03-16) המייחס להם תשעה אישומים בגין ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. הנאשם 1 בכתב האישום הינו בעלה של המבקשת. על יסוד האישום הראשון מיוחסות לנאשמים בנוסף עבירות של החזקת כלי פריצה לרכב בצוותא, נהיגה בזמן פסילה והחזקת נכס החשוד כגנוב בצוותא. מתוך עובדות כתב האישום עולה כי במהלך התקופה שבין 26.1.16 ועד ליום 29.2.16 (להלן- "התקופה הרלוונטית") קשרו הנאשמים קשר לפשע ביחד עם מחמוד אבו עווד (להלן- "אבו עווד"), שהינו תושב הרשות הפלסטינית (להלן- "הרשות") וביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן- "הכנופיה") שמטרתו גניבת כלי רכב משטחי ישראל והעברתם אל שטחי הרשות (להלן- "הרכבים הגנובים"). בתקופה הרלוונטית החזיקו הנאשמים ואבו עווד בטלפונים סלולריים והנאשם 1, כאמור בעלה של המבקשת, היה המחזיק והמשתמש ברכב נשוא הבקשה (להלן- "הרכב המוביל"). הנאשמים פעלו בשיטה לפיה זמן קצר לאחר מועד גניבת הרכבים יצר הנאשם 1 קשר טלפוני עם חברי הכנופיה או חלקם, אסף את שאר חברי הכנופיה או חלקם באמצעות הרכב המוביל אל מקום בו היו הרכבים הגנובים. בהמשך למתואר, היו חברי הכנופיה נכנסים אל הרכבים הגנובים ונוסעים לכיוון שטחי הרשות. הנאשם 1 נהג ברכב המוביל לפני הרכבים הגנובים והוביל אותם לעבר שטחי הרשות. החל מיום 6.9.06 פג תוקף רישיון הנהיגה של נאשם 1 ומאז לא חודש.

ביום 23.6.16 הגישה אשתו של הנאשם 1, היא המבקשת בהליך הנוכחי, בקשה להשיב לידיה את הרכב. המשיבה התנגדה לבקשה בטענה כי בכוונתה לעתור לחילוט הרכב.

עמוד 1

ביום 18.12.16 שמעתי טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לצורך כך.

להלן אתן ההחלטה.

טיעוני בא כוח המבקשת

לטענת בא כוח המבקשת, המבקשת היא הבעלים של הרכב ואין לה כל קשר לעבירות המיוחסות לבעלה- הנאשם 1. לטענתו, המבקשת הרשתה לבעלה להשתמש ברכב מעת לעת מבלי שידעה על שימוש ברכב לביצוע העבירות, ולראיה העובדה כי היא נחקרה בקשר לעבירות והתיק נגדה נסגר מחוסר אשמה. כמו כן טען כי המבקשת חסרת עבר פלילי וכי היא אם לילדים קטינים הזקוקה לרכבה לצורך הסעתם ולנסיעה לעבודתה כאחות. בא כוח המבקשת טען כי מצבה הכלכלי של המבקשת אינו טוב וכי כל שהצליחה להשיג לצורך הפקדה הוא הסך של 5,000 ₪. כמו כן טען כי הרכב משועבד לבנק כנגד הלוואה שנטלה המבקשת לצורך רכישתו וכי יסכים להטלת מגבלות מתאימות.

המבקשת טענה כי מעת מעצרו של בעלה נתונים היא וילדיה במצוקה כלכלית קשה, גם בשל חובות שנצברו בגין פשיטת רגל וכי היא נאלצה להפסיק לימודים מתקדמים להיותה אחות מוסמכת - לימודי סיעוד. כמו כן טענה כי אחד מילדיה סובל מבעיית חירשות קשה, וכי הרכב חיוני לשגרת חייהם. בנוסף טענה כי אין ביכולתה להפקיד סכום גבוה יותר מ- 5,000 ₪, כי היא הסתייעה עד כה בקושי בבני משפחתה וכי אין ביכולתה להסתייע בהם עוד. המבקשת הוסיפה כי לא ידעה על מעשי בעלה וכי היא שומרת חוק.

טיעוני באת כוח המשיבה

באת כוח המשיבה טענה כי לשאלת ידיעת המבקשת אודות השימוש שעשה בעלה ברכב בביצוע העבירות אין כל משמעות לעניין סמכות שוטר לתפוס את הרכב לפי סעיף 32 לפקודה, וכי למשיבה סמכות לבקש את חילוטו של הרכב ששימש לביצוע עבירות בתשעה מקרים וסייע לגניבת 15 כלי רכב. באת כוח המשיבה הפנתה להודעת המבקשת מיום 3.3.16 בעמ' 2 שורה 31 שם אישרה כי בעלה השתמש ברכב וכן להודעתו של בעלה של המבקשת מיום 3.3.16 עמ' 2 שורות 17-20 שם אישר כי הוא זה שמשלם את דמי הביטוח של הרכב ואת אגרת הרישוי וכן את תשלומי טיפולי הרכב. כמו כן הפנתה באת כוח המשיבה לדברי המבקשת בדיון המעצר שם מסרה המבקשת כי ידעה שבעלה משתמש ברכב ללא שיש בידיו רישיון נהיגה ולמזכר מתיק החקירה בו תועדה שיחת חוקרת עם המבקשת בה מודה האחרונה כי חוב ההלוואה בגין רכישת הרכב משולם מחשבון בנק שלה ושל בעלה. על כן טענה באת כוח המשיבה כי הרכב הינו בבעלות המבקשת ובעלה- הנאשם 1 וכי רישומו על שמה במשרד הרישוי הינו דקלרטיבי בלבד. כמו כן טענה כי אין חולק שהנאשם 1 עשה שימוש ברכב שכן נתפס בעת שנהג ברכב. באת כוח המשיבה מסרה כי תסכים להשבת הרכב למבקשת בכפוף לתנאים המקובלים בפסיקה לרבות הפקדה של 25% משווי הרכב העומד על 81,000 ₪, רישום עיקול לטובת המדינה ואיסור דיספוזיציה.

דיון והכרעה

עמוד 2

המבקשת עותרת להשבת הרכב אשר נתפס ברשותו של הנאשם בעת שנעצר ביום 29.2.16, בגין חשד לביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב בצוותא, נהיגה ללא ביטוח וללא רישיון ועוד.

סמכות שוטר לתפוס חפצים מעוגנת בסעיף 32(א) לפקודה הקובע כי **"רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה"**.

סמכות בית המשפט להורות על שחרורו של חפץ שנתפס מעוגנת בסעיף 34 לפקודה, הקובע כי: **"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהג בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו"**.

בבחינת הבקשה להחזרת התפוסים יש לבחון קיומן של אלה: עילת התפיסה; תכלית תפיסה המצדיקה המשך החזקת התפוסים וחלופת תפיסה אותה יש להעדיף במקרה בו ניתן להבטיח את תכלית התפיסה באמצעי פחות פוגעני בזכות הקניין של המבקש (ראו בש"פ 342/06 **חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו]).

במקרה שלפנינו, על פני הדברים, למבקשת זכות על מחצית מהרכב לפי שקיימת חזקת רכוש משותף למבקשת ולבעלה, נגדו הוגש כתב האישום. ככל שעולה מטיעוני בא כוח המבקשת, תיק החקירה בו הנאשם הינו אחד הנאשמים, נסגר מחוסר אשמה ככל שהוא מתייחס למבקשת. משום כך, המסקנה היא שהשימוש שעשה בעלה של המבקשת ברכב, לביצוע העבירה, לא נעשה על דעתה. עולה מן המקובץ כי, ככל שבעתיד תבוא עתירה לחילוט הרכב, יהיה מקום להתחשב בקניינה של המבקשת ברכב התפוס.

מעבר לכך, בבחינת העיקר. לבעלה של המבקשת, אין רישיון נהיגה מזה שנים. אכן, הדבר לא מנע ממנו לנהוג ברכב. אלא שהנסיבות שעלו לפני, ובמיוחד דברי המבקשת לפני, הנפגעים העיקריים מתפיסת הרכב על ידי המשטרה, הם המבקשת וילדיה. המבקשת נדרשת לרכב לשם הסעת ילדיה למוסדות החינוך ולשם הגעתה לעבודה כאחות במוסד רפואי גריאטרי. המבקשת ובני משפחתה נתונים במצוקה כלכלית קשה, לפי שתקופה ארוכה לא עבד בעלה משום התנאים המגבילים בהם שהה ועול הפרנסה נפל על כתפיה של המבקשת תוך סיוע מבני המשפחה.

אני סבור שלנוכח הפגיעה הבלתי מידתית במבקשת ובילדיה ובשים לב לזכות הקניין שלה ברכב, אני סבור כי האיזון הראוי הוא בהפקדה כספית שאינה גבוהה, בתוספת לכך שההפקדה הכספית שהופקדה בתיק המעצר עד תום הליכים תשמש גם לשם הבטחת שחרור הרכב.

אלה התנאים לפיהן ישוחרר התפוס:

הפקדה בסך 5,000 ש"ח.

ההפקדה הכספית בסך 10,000 ש"ח שהופקדה בתיק מ"ת 24360-03-16 כערובה לשחרור בעלה של המבקשת תשמש גם להבטחת תנאי שחרור הרכב על פי החלטה זו.

יירשם שיעבוד על הרכב לטובת המשיבה - מדינת ישראל במשרד הרישוי.

נאסר על המבקשת או מי מטעמה לבצע כל דיספוזיציה ברכב עד תום ההליכים והכרעה סופית בשאלת החילוט.

התחייבות עצמית של המבקשת על סך 30,000 ש"ח.

לאחר שהמבקשת תמלא אחר התנאים האמורים, תפעל המשיבה להחזרת הרכב לידיה.

ככל שיהיה ברצון המשיבה לערור על החלטה זו, הריני מורה כי הרכב ישוחרר כאמור, בהתקיים התנאים הללו, החל מיום 28.12.16.

מזכירות בית המשפט תעביר החלטה זו לבאי כוח הצדדים.

ניתנה היום, י"ט כסלו תשע"ז, 19 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.